

ใบความรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาถิ่นอีสานและภาษาถิ่นใต้
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง เราม่าบ้านทึก
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง ภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่นอีสานและภาษาถิ่นใต้
 รายวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ภาษาถิ่นอีสาน เป็นภาษาที่สำเนียงคุ้นหูเป็นอย่างดี ใช้พูดกันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีลักษณะเฉพาะของตนเอง มักลงท้ายประโยคพูดว่า เต๋อ นอ แนน แมม ตัวอย่าง ไปบ่แน หมายถึง ไปหรือเปล่า , เฮ็ดหยังเต๋อ หมายถึง ทำอะไร คำในภาษาถิ่นอีสาน

คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
บักหุ่ง	มะละกอ	เว้า	พูด
บักนัด	สับปะรด	ย่าง	เดิน
บักสีดา	ฝรั่ง	เล่น	วิ่งหนี
กะปอม	กึ่งก่า	หนหวย	หงุดหงิด
อ้าย	พี่	หิ้ว	หิ้วเราะ
ช่อย	ฉัน, ผม	คิดฮอด	คิดถึง
จอก	แก้วน้ำ	เลาะ	เที่ยว
เกิบ	รองเท้า	ฮัก	รัก
ผู้ไต่	ใคร	ม่วน, ม่วนหลาย	สนุกมาก
จั่งซัน	อย่างนั้น	ซี้ตัว	โกหก
จั่งไต่	อย่างไร	เทื่อ	ที่, หน, ครั้ง
จั่งซี้	อย่างนี้	แม่ม	ใช่
เซา	หยุด	ยามแลง	ยามค่ำ
โตน	นาน	เมื่อบ้าน	กลับบ้าน
แถน	เทวดา	แซบ	อร่อย
เบ็ง	ดู	โขด, สุน	โกรธ

ภาษาถิ่นใต้ เป็นภาษาที่มีสำเนียงที่รวดเร็ว มักจะเป็นคำพูดห้วน ๆ สั้น ๆ และมักลงท้ายประโยคด้วยคำว่า หา เล่า ตะ เหนอ

คำ	ความหมาย	คำ	ความหมาย
โก๋ปี้	กาแฟ	โตน	น้ำตก
ชื้อก	โกหก	ต่อเช่า	พุ่มนี้
หรอย	อรอย	ตีป्ली, ลูกเผ็ด	เผ็ด
ลอกอ	มะละกอ	ลาต้า	อาการบ้ำจี้
ยานัด	สับปะรด	สัมนาว	มะนาว
คง	ข้าวโพด	หยบ	ช่อน, แอบ
แตงจิ้น	แตงโม	หวังเหวิด	กังวล, เป็นห่วง
พุงปลา	ไตปลา	หวิบ	โกรธ
หลบบบ้าน	กลับบ้าน	แหหลง	พูด
เคย	กะปิ	ยิก	ไล่
ชื้อซิด	ชื้อเหนียว	แซบ	รีบ
แต่ว่า	เมื่อวาน	หวันมั่งมิ่ง	โพล้เพล้
น้ำซุบ	น้ำพริก	หล่าว	อีกแล้ว
เนือย	หิว, อ่อนแรง	งูบองหลา	งูจงอาง

แนวคิดสำคัญ ภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาไทยที่ใช้สื่อสารทางราชการและในการศึกษาทั่วประเทศ เราควรเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจภาษาและวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่นและเรียนภาษาไทยมาตรฐานเพื่อใช้ให้ถูกต้องในโอกาสที่เหมาะสม